

v lažnjivi obleki.

Izhaja v mesecu dvakrat, kedar ga je volja. — Veljā celo leto 2 gold. 40 kr., pol leta 1 gold. 20 kr.

Dnevni red za prihodnji teden.

Ponedeljek. Ljubljanski liberaluhi in nemškutarji sklenejo poslati deputacijo do ministra Beusta, da se potrdijo sklepi dosedanjih in prihodnjih slovenskih taborov. — V Ljubljani je pet krav za en groš.

Torek. Iz Kamnika pride prvi slovenski dopis slovenskemu kmetu. Društvo „Slovenija“ se zavoljo tega tako razjezi, da sklene velikansko pritožbo zavoljo zaničevanja nemščine. — Zvonik stolne cerkve se prekucne in postavi na bučo.

Sreda. Prof. Pisker se poteza v konšt. zboru za pravice slovenskega naroda in imenuje vse, kateri mu protijo ali trdijo, da je Ljubljana nemška, prisvojene sleparje. Dr. Bleiweis mu napravi pravdo zavoljo razžaljenja časti. — „Tagblatt“ se ne laže več.

Četrtek. Konečna obravnava „Tagblatta“, kateri je v vvodnem članku razžalil nemškutarsko stranko, ker ji je očital, da je samogoltna in da je njena liberalnost puhla repa. — Ljubljanka teče nazaj v izvirek.

Petek. Kraljestvo „Slovenija“ je po vladi dovoljeno. Nepopisljivo vriskanje po celem mestu. Nemškutarska stranka in konšt. društvo napravi bakljado Dežmanu, kateri je veliko pripomogel, da se je želja vresničila. — Nek ljubljanski prerok naznanja konec sveta.

Sobota. Gosp. Pajk grè v pokoj. Ljublencu slovenskega ljudstva pošlje okolica ljubljanska deputacijo, ktera izreče veliko žalost, da zgubi tako ljubeznivega uradnika. — Leskovine cena pade. Strašna žalost med posestniki leskovja.

Nedelja. Kāsmacher in njegov pudelj se obe sita; konšt. društvo se je razdrlo, tedaj bi moral zdravnik norcev glada umreti, ker nima več pacientov. „Brencelj“ mu stavi spomin pod kapom kazine in izleta odslej v resnični obleki.

Turško ministerstvo poslalo je gospodu Pajku zarad njegovih zaslug z leskovino tri konjske repe, kateri so znamenja častite paške stopnje, s tem pogojem, da jih nosi na klobuku. Prošnje turškega sultana, da bi izdal delo, „kako se z najboljšim vspehom bije potepuhe po podplatih“, ni mogel vslišati, kajti pri njem ta kaznen še ni v rabi. Sliši pa se, da se bo tudi tu poskušala leskovina na podplatih.

Mnogozasluženi zdravnik v ljubljanski nornišnici gosp. F. Kāsmacher, po domače „Dolgi Frice“, poklican je za dvornega trebuchorezeca na dvor Japanskega cesarja, da bo obsojenim, kateri se bojé, sami si prerezati trebuhe, kakor je tam navada, pri temu poslu pomagal.

Gospod Brič, kateri je na Sevnškem taboru izvrstno štel taborite, bo prestavljen na Dunaj, da bo štel državne dolgove. Morda bo mož „iztuhtal“, da je Avstrija čisto brez dolgov.

Društvo „Slovenija“ v Ljubljani se je pripravilo, da sta gospoda grof Chorinsky, c. k. predstojnik v Črnomlju, in neki baron Gusič v Ljubljani, posebno pripravna za nabijanje slovenskih naznanil in poklicev na tabore po voglih, in ju je vsled silne prošnje izvolilo za to službo. Da ju bo vsak poznal, se jima bo dala posebna obleka in sicer: rudeče hlače, modra srajca in bela suknja.

Konšt. društvo je sklenilo, da mu bo zastava „Tagblatt“ na Dežmanovih grabljah z napisom: In hoc signo lugebis!

Prof. Heurich, kateri je trdil, da je Kranjsko in Slovensko sploh svinjska dežela, in kateri je „Brenceljna“ nedavno z imenom počastil, kakoršnega se v dobri družini ne sliši, je izvoljen po ljudijedcih na otokih vélicege morja za častnega uda ondotnih društev.

„Brencelj“, list za brambo konšt. in nemškutarskih pravic, povdarjal je že mnogo-krat, da so tabori nepostavna zbirališča nacijskih puntarjev in pot v pekel, katero že beli Dežmanova stranka za vse taborite*); a skušnja učí, da prepovedane hruške so najslajše, veša ravno v ogenj sili, kjer se najprej prismojí, da Slovenci k taboru derejo, kjer se najprej nalezejo kuge. Tedaj vse opominjevanje in svarjenje „Brenceljna“ ni hasnilo nič; na Vižmarski ledini je bila grozna gnječa, kakoršne ni še bilo niti pri zborih konšt. društva, niti pri izletih „turnarjev“, katerih najslajša piča je želod.

Sedaj bo menda tih rogoviležev konec. Čuditi se moramo zares, da svet še stoji, da ni Dežmanova strela vdarila še nikogar; na prošnje konšt. društva in ker je šla ljubljansko-liberalna stranka s procesijo k Pajku po dež, se je vlila sicer ploha na taborite, a trdovratneži se niso zmenili za-njo in so zijali v stekle govornike in vzdigali prste kviško, ko iz papirja izrezani možiceljni na škrcpih.

Vendar vse to bi še ne delo nič, ko bi bili pri tem taboru zbrani le prismojeni Slovenci. „Brencelj“, kateri je bil tudi tu ko na vsakem taboru ogleduh, zapazil je, čujte! med „pauri“, „gasenpubi“ in starimi babami celó možé, ktere je dosedaj štel k svoji nemškutarski stranki, jih čislal in mislil, da so še zdravi. Prvi med njimi je bil Pajk. „Brencelj“ je mislil, da je, ko on sam, prišel kot ogleduh, a ko se je glasovalo za strupene predloge, stavljene po prievrknjenih govornikih, ki so bolj lajali ko kričali, ostrmí prokleta muha, kajti tudi Pajk je vzdignil prst kviško! Takega ravnanja „Brencelj“ ne more nikakor zapopasti; najbrž je tudi Pajk odpadenec, ako ni bil, kakor je trdilo nekaj njegovih brez dvoma slabih prijateljev, pijan.

Veliko je že zgubil „Brencelj“ po taborih, prijatelj za prijateljem mu odpada; ako bo to dolgo trpelo, bo slednjič le on sam še liberaluh. Hvala „Fortschrittsgeist-u“ je menda sedaj taborov konec, Dežmanova beseda bo zopet veljala in rabelj „Tagblatt“ bo vsakega posameznega prijel za ušesa, kateri se je predrznil puntati se proti liberalni previdnosti. Vsaka mera se enkrat napolni; Vaša se je sedaj in kdor ne pride k konšt. birmi, bo pahnjen v tisto ječo, katero je Pajk jel pripravljati in primerno okinčati za

„Brenceljna“.

* Danes je odpeljal se v ta namen pet vozov Dežmanovih grabelj, ki niso bile za drugo rabo ko za kurjavo.

Stavec.

Feljton.

Brencelj v mameluški zbornici.

Po vseh taborih so silili govorniki ljudstvo, da naj sklepa prošnjo do cesarja za vpeljavo slovenskega jezika v šolo in zavrženje nemščine. Neumno ljudstvo, ki ne vé ceniti veljave nemškega jezika, kričí samo ne vé zakaj.

Konšt. društvo, zbor liberaluhov od nog do glave, mož s strašnim umom in še večimi buticami, katerim je blagor ljudstva vedno na jetrih, davno je že previdelo, da iz taborove moke ne bo konšt. kruha, je pretresalo to stvar in sklenilo, sklicati veliki zbor, da sestavi pravi red za ljudske šole.

Pri polni luni je tedaj zbrala se cela konšt. drhal. Enoglasno se izvoli za nadzornika ljudskih in vseh drugih šol slavnoznani gosp. Pisker. Ko se mu je zvonec krog vrata obesil in pribila konšt. marka na čelo, stopi na star sod, v katerem je bilo nekdanj 21 vedrov „Fortschrittsgeista“, pomolí predsedniku svojo škatico z liberalnim duhanom, da „šnofa“; strašno kihanje; ko se je nekaj potolažilo, zatrobi v „Tagblatt“ in prične sledeči govor:

„Svetla liberalna gospóda! (Živahno vriskanje. Svetovalec Kmet si spahne jezik, da mu pade iz ust; Kasmacherjev pudelj ga požre in jame govoriti.) Daleč smo prišli, da nam že kmetje v roke segajo. Znano je, da je človek čudež stvarjenja, dokler zná nemški. Mi smo vsi čudeži, tedaj morajo biti tudi naši otroci. (Gromovito ploskanje.) Kdor jih še nima, naj se hitro

oženi! (Dežman misli na branjevko, dr. Šafarček, ki je doslej igral s Trpinčkom frnikolo in ga ravno po „cène“ poklical, vzame punco iz cunj in jo pestuje.)

Govornik zapazi, da je cela družba jela igrati „Eins, zwei, drei pofosken“. Vrednik „Tagblatta“ se mu skrije za hrbet in šepetá: „Le tiho, da me ne vjame“.

Tedaj vtihne govornik in še le, ko so vsi udje iz kotov izlečeni, nadaljuje:

Možaki! Z veseljem zapazim, da se pečate z važnim poslom, da se radujete z možko igračo. Še tisuč takih in Nemčija je rešena. Vaš možki um mi je porok, da boste sprejeli moje predloge, kateri se tako-le glasé: (Šafarček zaveka, ker ga je pudelj, na katerem je hotel jahati, posadil na tla. Dežman pristopi in ga potolaži s škronicelnem „bonbonov“.)

V prvem razredu naj se učijo, se vé da v nemškem jeziku, sledeči predmeti:

1. Liberalno modroslovje. (Dežman, 3. natis, v Ljubljani 1869.)
2. Zgodovina liberalne dôbe. (Pisker, 1. natis.)
3. Nauk konšt. vere. („Tagblatt“, 2. letnik.)
4. Pisanje v liberalne časopise. (Kasmacher, 3. natis.)

V drugem razredu:

1. Dežmanova logika. (Stenografični izpisi.)
2. Računstvo za štenje taboritov. (Brič, Sevnice, 1. natis.)
3. Piskanje v trombo škandalov. (Šafer, 203. natis.)

V tretjem in četrtem razredu:

Novice.

— Seja ljubljanskega konšt. mestnega zbora. Nazočih je le 25 svetovalcev, gosp. Zakrajšek se je izgovoril s tem, da se mu rana na glavi, katero mu je vsekala Kasmacher, ko mu je s krampom pušchal, še ni zacelila. — Prva točka dnevnega reda je: 1. Ker se pri taborih, kakor skušnja kaže, vdeležujejo večidel stare babe in mestni fantalini, naj jih najame mestni odbor in napravi z njihovo pomočjo veliki tabor blizu Žabjeka. "Se sprejme. 2. Sporočilo šolskega odseka zaradi v zadnjem zboru storjenega sklepa, „da se osnova v Ljubljani vseučilišče za doktorje zgube“. Poročevalec Pisker naznani, da je odsek v tem smislu si veliko prizadeval in je v stanu, danes že tudi učitelje nasvetovati. Ravnatelj naj bo dr. Turniček, učitelji vsi mladi konšt. doktorčki. 3. Nasvet, da se vpelje davek za žabe v Ljubljani, se sprejme in naroči g. Zakrajšku, da kuje za to primerne svetinje. — Predsednik naznani, da je zbor ravno prej prejel povabila deputacije omenjenih žab k velikanskem koncertu, katerega napravi v konšt. mlaki. Povabilo se z vriskanjem pozdravi. Ker jame vse luna trkati, se zbor sklene.

— Konšt. župan ljubljanskega mesta g. Župan se je preselil s celo pisarnico na „rotovž“. Bolj ko nekdanj nam je žal, da ni bil izvoljen po „Brenceljnu“ priporočeni g. Zakrajšek, kajti kako lepo bi bilo slišati na „rotovžu“ celi dan močno kovanje!

— Niso vsi nemškutarji sovražniki slovenskega jezika. Gospod kupec Leskovec je namreč rekel, da se bodo celó vabila na ples ali bal tiskala v slovenskem jeziku, kedar se bo napravil bal za —

1. Jahanje na slovenskem konju in poduk, kako se skoči v sili na nemškega. (Dežman, 2 dela.)

2. Renegatom potrebne lastnosti. (Pisker, v Ljubljani 1869.)

Mislím, gospôda! da sem sestavil v Vašem smislu omenjene predmete. Ako jih potrdíte, bo Vaša slava donela od „kazine“ do „Schnalle“.

Predlog se enoglasno sprejme. (Klici: Dnevni red! Konec razgovora! Posamezni nasveti!)

Svetovalec Mariček: Slavna gospôda! Tiho! (Vse potihne; po dvorani se sliši teči miška; Kasmacherjev pudelj jo vjame in „aportira“ svojemu gospodu.) Ker se je mestna godba tako nenadoma razdrla, potrebujemo drugo. A brez denarja se ne dá na svetu sploh in tudi v konšt. zboru nič opraviti. Da se nabere potreben znesek, predlagam jaz, da slavni zbor sklene: „Konšt. društvo voli iz svoje srede poseben odsek, kateri ima nalogo, nabirati za konšt. godbo in sicer tako-le: Vsak mož si obesi napis na vrat in se vsede in strgani obleki na vogel, kjer največ ljudi hodi memo, in prosí milih darov“. — Naznanjam slavnemu zboru že danes, da sem z velikim trudom najel umetnika na citrah Štamcarja, kateri je pripravljen prevzeti vodstvo te godbe. Tudi sem nakupil iz lastnega žepa nekaj starih kuhavnic, škafov in ren, tedaj bodo udje te godbe hitro imeli instrumente v rokah. Kdor je za moj predlog, naj se na glavo postavi! (Vse se postavi na glavo. Govornik prešteje pete in naznani, da je predlog vsenožno sprejet.)

Vrednik „Tagblatta“: Predlagam, da se sprejme dnevni red! (Vriskanje. Vrednik si dá oči zavézati in celo društvo jame slepe miši loviti.)

kmete. Dobro! Pričakujemo, da se bo to vresničilo, a ne, da bi kmetje plesali po — leskovini.

— Mengiški učitelj, gospod Dolenc, po rodu, kakor priča imé, trd Nemec, kateri posebno ceni glave — telečje s hrenom, je neki branil kmečkim županom na Vižmarski tabor, rekoč: „da, ako bodo glasovali za vpeljavo slovenskega jezika v uradnije, ne bodo več grošev služili s tem, da prestavljajo kmetom nemške dopise“. Dobro, gospod šomašter! Koliko pa zasluži tisti Nemec, kateri razume Vaše nemške dopise? Gotovo več ko Vi, kajti Vi zaslužíte, da bi Vas v šolo poslali k Pajku.

— Vsled vspeha Vižmarskega tabora je imel dr. Kasmacher dobra dva dni opraviti, kajti vse nemškutarje je tresla mrzlica. „Tagblatt“ je tako hudo prijela, da še danes vse zmešano govori.

Pajk in Brencelj.

Pesem z leskovino in sledečo godbo:

Pajk.

Oj sitni ti brenceljček
Kak si še mlad!

Pa vjel sem te, šlek, šlek, šlek!
Zavil ti vrat.

Brencelj.

Grdoba, nastavlja le
Mreže povsod,
Bo brenceljček smejal se
In njegov rod.

Pajk.

Oj krotišče, stoj, stoj, stoj!
Kri ti bom spil!

Brencelj.

Koj čakal bom tebe, koj!
Norec bi bil. (Sfrčí.)

Pajk.

Mrčes mi je zviti
Strgal celó
Tu mreže vse niti!
Konec ga bo. (Zapleta strgano mrežo
in jezno renčí.)

Pismo

gospodu dr. Kljunu, deželnemu poslancu na Dunaji.

Konstitucionalni prijatelj!

Jako obžalujem, da Tebe ni v Ljubljani. Vsaki dan se zgodi kaj komičnega. V obraz se Ti sicer marsikaj pošteno vidi, ako pa stopiš za hrbet, je vse — goljufija. Se vé da to, kar Ti pišem, je najna skrivnost, zaupam Ti, da me ne boš izdal.

Ne dvomim, da bereš „Tagblatt“ in dopise v „Preši“ in enakih — med nama rečeno — nepoštenih, lažnjivih listih. Hahaha! Smeh me sili, ako

vidim Dežmana z dopisom iz Gorenškega, Dolenškega ali kakega daljnega kraja v tiskarnico dreti, ktere je pisal — on sam! Pa saj Ti je to dobro znano, saj si tudi Ti izurjen v vseh pisateljskih in vredniških sleparijah. Slovenski časniki ga včasih zagrabijo zavoljo grdih laži v „Tagblattu“; človek, kateri še ni poln blamaž, bo kričal in se branil ali pa sovražnika zavrnil; naši „Tagblattovci“ pa zarenče in potem poskačejo čez planke in pobegnejo, češ, da ni spodobno braniti se enakih napadov. Jaz sem bil prej tudi hud „nemškutar“, sem popadel marsikoga; sedaj pa, ko vidim, da so moji prijatelji jeli celó taboritov kar na tisoče jesti, se je moj želodec vprl tej piči; nečem, da bi me prišteli ljudojedcem.

S srčnim pozdravom

Mihec.

V Ljubljani 18. maja 1869.

Zahvala.

„Mladi Brencelj“ je prinesel veselo novico, da se ima napraviti nova jetnišnica in je priporočal mene za nadzornika in briča. Za to priporočbo sem mu zelo hvaležen in pristavim, da sem pripravljen prevzeti častno službo. Ob enem priporočam častitemu občinstvu, tudi „Brencelju“, nekaj sedaj ravno izpraznjenih, dobro zavarovanih stanic s postrežbo vred; posebno pripravne so za ljudi, kateri hočejo v tihi samoti premišljevati človeško življenje.

Pajk.

V pojasnjenje.

Ves svet govori, da se „Tagblatt“ laže, ker je rekel, da je bilo na Vižmarski ledini 12.000 ljudi. Je to li laž? Jih je bilo morda manj? Gotovo ne, kajti bilo jih je vsaj trikrat toliko. — Dalje se ne vé, kdaj je dopisun štel ljudstvo. „Brencelj“ je bil o polnoči tam in ni videl žive duše. „Tagblatt“ se je bil morda že o poldne podal na taborišče. Kdo vé, ali jih je našel še omenjenih 12.000?! Tedaj ne obsodite prehitro poštenjaka in iskrenega domoljuba.

Zastavica.

Kdor jo vgane, dobi vse brez plače, kar se tukaj vidi.

NAZNANILA.

Vabilo

k veliki pojedini,

ktero napravijo

dopisuni „Tagblatta“ združeni s konšt. društvom in ljubljanskimi liberaluhi.

Speklo, ocvrlo in skuhalo se bo tistih

18.000 taboritov,

kterih je bilo omenjenim preveč na Vižmarski ledini.

Polivka bo iz tiste mlake, v kateri so se jeli sedaj nemškutarski sporočevalci valjati.

Za dobro pijačo bo skrbel „Tagblatt“.

Naznanilo.

Jutro popoldan se bo prodajalo sedem voz

leskovih šib,

ktere so bile pripravljene tistim taboritom, ki bi bili napravili kak pretep. Ker se žalibog! ni zgodilo nič, zavoljo česar bi se mogel kdo zapreti ali položiti na klop, so te prav šibke palice nepotrebne, toraj namenjene za očitno dražbo.

Tepež,

liberalni rabelj.

Turnarji!!

Prvo društvo celega sveta, ljubljansko-nemški turnarji napravijo prihodnjo nedeljo izlet v Vevče. Odbor je za vse skrbel, da bo ta izlet kolikor je mogoče prijeten. Spremljevala bosta društvo dva oddelka pešcev, tri baterije in vrh tega vsi briči in žandarji, ki so v ljubljanski okolici. Nazaj se bo teklo na vso moč.

Odbor.

Današnjemu listu je priložen „Mladi Brencelj“, kateri je všel očetu na Vižmarski tabor in mu zavoljo slabega vremena zapravlil nekaj denarja. Za ta neredni list častiti naročniki ne plačajo nič, kajti oče Brencelj je vesel, da se iznebi nerodnega sina.

Kar se tiče naročnine, znese, kakor smo že omenili, do konca junija meseca le **1 gold.**; kdor je poslal več, smo mu prenesli 20 krajc. v drugo polletje, v katerem bo veljal do konca leta 1 gold. 20 kr.

Odgovorni vrednik in založnik Jak. Alšovc. — Natisnil J. Blaznik v Ljubljani.